

ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: ЗНАЧЕННЯ, ПОТЕНЦІАЛ, ОСОБЛИВОСТІ

Значущість лікувально-оздоровчого туризму в світі зростає в геометричній прогресії та стає все більш актуальним для країн, що визначають для себе туристичний розвиток як базовий для своїх територій. і хоча даний напрямок туризму вважається глобальним, він відзначається низкою специфічних регіональних, і навіть локальних ознак [1].

Проблеми, особливості організації, роль лікувально-оздоровчого туризму в Україні в останні роки досліджувались багатьма вітчизняними вченими. Так, А. Кузишин, І. Галицька визначали інструментів, котрі б забезпечили розвиток лікувально-оздоровчого туризму в межах обласного регіону України (на прикладі Тернопільської області) [1]. К. Бабов, Г. Дмитрієва, Л. Тихохід та О. Гавловський у своєму дослідженні визначали привабливість санаторно-курортних закладів щодо проведення лікувально-оздоровчого туризму за допомогою розробки анкети обстеження [2]. С. Галасюк досліджувала концептуальні підходи до визначення терміну «лікувально-оздоровчий туризм» для уточнення змісту цього поняття та його складових [3].

Лікувальний туризм здійснюється з метою зміцнення здоров'я і передбачає перебування в санаторно-курортних установах. Туризм із метою лікування виокремлений і у класифікації осіб, які подорожують, рекомендованій UNWTO.

Метою оздоровчого туризму є профілактика захворювань і відпочинок. Він характеризується більшою тривалістю подорожі, відвідуванням меншої кількості міст і більшою тривалістю перебування в одному місці, тобто поряд із проведенням дозвілля передбачає відпочинок. Виокремлення оздоровчого туризму також відповідає класифікації UNWTO [4].

Особливостями лікувально-оздоровчого туризму є:

- тривалість перебування, що повинна становити не менше трьох тижнів, незалежно від типу курорту і захворювання, оскільки лише за такий час можна досягти оздоровчого ефекту;

- висока вартість перебування і лікування – звичайне лікування на курортах є дорогим, тому цей вид туризму розрахований на заможних клієнтів, що замовляють індивідуальну програму перебування і лікування;

– вік – як свідчить статистика, на курорти найчастіше їдуть люди старшої вікової групи, хоча останнім часом відпочинок на курортах обирають і люди середнього віку, які страждають недугами.

Вибір робиться між курортами, що спеціалізуються на лікуванні конкретного захворювання, і курортами змішаного типу, що загалом зміцнюють здоров'я і сприяють відновленню сил і зняттю стресу [4].

Наявні та потенційні запаси лікувальних ресурсів в Україні можуть бути вагомим фактором відновлення здоров'я людини, подовження періоду активного довголіття та упровадження здорового способу життя.

Лікувально-оздоровчий туризм розвивається за рахунок значних ресурсів: морського узбережжя, гарячих, теплих і холодних мінеральних джерел, лікувальних лиманових родовищ грязі, лісів тощо, якими багата країна [5].

Україна має високий потенціал для розвитку лікувально-оздоровчого туризму, що має усі шанси створити вагомі передумови для його перетворення на дієвий чинник соціально-економічного розвитку України. Але широкомасштабні військові дії внесли свої корективи в організацію та діяльність лікувально-оздоровчого туризму та в структуру внутрішніх турпотоків України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кузишин А. Організація лікувально-оздоровчого туризму в Тернопільській області / А. Кузишин, І. Галицька // Наукові записки. Рекреаційна географія і туризм. – 2019. – № 1. – С. 148–153.
2. Лікувально-оздоровчий туризм – один із сучасних напрямків підвищення ефективності діяльності санаторно-курортної сфери / К. Бабов [та ін.] // Оригінальні статті. Медична реабілітація, курортологія, фізіотерапія. – 2019. – № 2. – С. 5–9.
3. Галасюк С. С. Концептуальні підходи до визначення терміну «лікувально-оздоровчий туризм» / С. С. Галасюк // Економіка та суспільство. – 2023. – № 47. – С. 110–118.
4. Мальська М. Міжнародний туризм і сфера послуг : підручник / М. Мальська, Н. Антонюк, Н. Ганич. – Київ : Знання, 2008. – 661 с.
5. Сафроненко І. Ю. Особливості медичного туризму в Україні під час воєнного стану / І. Ю. Сафроненко, Т. В. Шелеметьєва // Світові досягнення і сучасні тенденції розвитку туризму та готельно-ресторанного господарства : матеріали II Міжнар. науково-практ. конф., Запоріжжя, 10 листоп. 2023 р. – Запоріжжя, 2023. – С. 553–556.